

Państwowa Wyższa
Szkoła Zawodowa
w Koninie

Prof. dr hab. Barbara Lewandowska-Tomaszczyk
Katedra Języka i Komunikacji
Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
ul. Przyjaźni 1, 62 510 Konin

 tel. (63) 249-72-00   Email: barbara.lewandowska-tomaszczyk@konin.edu.pl

**Recenzja dorobku oraz głównego osiągnięcia naukowego dr Ewy Koniecznej
p.t. *Semantyka angielskich partykuł oraz polskich prefiksów czasownikowych*
w postępowaniu o przyznanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie
*nauk humanistycznych, dyscyplinie językoznawstwo***

1. Sylwetka Habilitantki

Dr Ewa Konieczna zatrudniona jest w Katedrze Językoznawstwa Angielskiego Uniwersytetu Rzeszowskiego, na stanowisku adiunkta od 2007 roku po uzyskaniu stopnia magistra filologii angielskiej w Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu, oraz stopnia doktora nauk humanistycznych w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II w 2006 roku. Rozprawa doktorska poświęcona była analizie akwizycji języka w jego morfologicznym i składniowym wymiarze.

2. Ocena dorobku naukowego

Dominująca problematyka prac zgłoszonych przez dr Ewę konieczną obejmuje trzy zakresy tematyczne: nabywanie języka ojczystego polskiego oraz angielskiego, kreatywność morfologiczna w języku polskim i angielskim, oraz temat z zakresu językoznawstwa kontrastywnego, który obejmuje prace zgłoszone jako osiągnięcie główne, więc omówione zostaną w następnej części recenzji.

Po uzyskaniu stopnia dr nauk humanistycznych dr Konieczna opublikowała monografię związaną tematycznie z rozprawą doktorską, zaś spośród opublikowanych artykułów naukowych trzy (oraz jeden przyjęty do druku) wiążą się ściśle tematycznie i treściowo z tezami zgłoszonej do oceny rozprawy (2016. “Non-spatial relations grounded in embodied experience: polysemy of English particle *over* and Polish verbal prefix *nad-*”, 2017. “Extension of spatial relations to non-physical domains: English particle *on* and Polish prefix *na-* in composite verbs”, 2018. “Abstract extensions of the relation UNDER represented by English particle *under* and Polish verbal prefix *pod-*”). Artykuły 2012a oraz 2017 wykazie prac opublikowanych ukazały się w wydawnictwach międzynarodowych oraz są indeksowane w znanych bazach bibliograficznych *Scopus* i *WoS*.

Z ważnego dorobku dr Koniecznej w odniesieniu do publikacji w czasopismach w liczbie siedmiu opublikowanych prac, należy zauważyć, iż sześć z nich to publikacje wydane w czasopismach zagranicznych, z których część jest znana szerokim kręgom lingwistów (*Zeitschrift für Slavistik*. Berlin, *Word Structure*. Edinburgh: Edinburgh University Press, *SKASE Journal of Theoretical Linguistics*).

Z dalszego dorobku dr Koniecznej należy wskazać inne artykuły w tomach zbiorowych, prezentujące szeroki wachlarz zainteresowań językoznawczych Habilitantki, które nawiązują zarówno do wcześniejszej tematyki badawczej (2008), jak również badań projektowych (2014a, 2014b) oraz wskazują na inne obszary dociekań lingwistycznych (2009c, 2011a).

W latach 2014-2019 Autorka współredagowała także cztery publikacje zbiorowe, z których ostatnia *Culture, cognition, discourse and grammar: cognitive considerations on formulaic language* (wydawnictwo Peter Lang) sygnalizuje tematykę badaną i prezentowaną w głównym osiągnięciu habilitacyjnym dr Koniecznej.

Dr Konieczna jest członkinią dwóch towarzystw naukowych: *Societas Linguistica Europea* oraz *Polskiego Towarzystwa Językoznawstwa Kognitywnego*.

W internetowej bazie publikacji naukowych academia.edu wykazany tam dorobek dr Koniecznej spotyka się z zainteresowaniem badaczy (2,876 Total Views , 23.06.2021), nie

znajduję natomiast nazwiska Autorki w wykazie zarejestrowanym w Google Scholar https://scholar.google.com/citations?view_op=search_authors&hl=pl&mauthors=ewa+konieczna&btnG=. Na portalu <https://www.researchgate.net/profile/Ewa-Konieczna> wskazana jest natomiast znaczna liczba zainteresowanych pracami Autorki 1,501 *Reads* oraz odnotowanych jest 11 cytowań odnoszących się do podoktorskiej publikacji książkowej. W aplikacji bazy *Web of Science* natomiast, które nie reprezentują jednak systematycznie uaktualnianych zbiorów, a więc nie mogą być w tej chwili traktowane jako wiążące od strony liczby cytowań, znajduję (poprzez *Publons*) informację *Web of Science Researcher ID* [AAN-1115-2020](#), odnoszącym się do dr Ewy Koniecznej (University of Rzeszow) z indeksem Hirscha 1 na dzień 23.06.2021 r. Informacje więc w odniesieniu do danych liczby cytowań prac Habilitantki z internetowych baz danych są dość skromne, ale wskazują na duże zainteresowanie badaczy tematyką publikowanych wyników badań.

Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka wygłosiła 22 referaty na konferencjach naukowych, w tym na sześciu za granicą, zainicjowała cykl konferencji o języku i kulturze, organizowanych w Rzeszowie, oraz brała udział w trzyletnim projekcie międzynarodowym o profilu morfologii derywacyjnej jako aktywna uczestniczka analizująca język polski (Projekt Monika *Cross-linguistic research into derivational networks*), gdzie opracowywała procesy derywacyjne w języku polskim.

Habilitantka utrzymuje także kontakty zagraniczne z uczelniami w Hiszpanii, gdzie na zaproszenie Uniwersytetu w Vigo oraz Uniwersytetu Castilla-La Mancha Ciudad Real wygłaszała w ramach programu Erasmus cykle wykładów o tematyce leksykologicznej oraz komunikacji internetowej.

Dr Ewa Konieczna zajmuje się także działalnością recenzencką na zaproszenie czasopism międzynarodowych (*LingBaw*, *Studia Anglica Posnaniensia*), jak również wydawnictw publikujących artykuły w tomach zbiorowych.

Ogólnie oceniam działania naukowe dr Ewy Koniecznej jako pozytywne, zarówno od strony badań naukowych i ich publikacji, jak również kontaktów naukowych oraz działań wydawniczych w Polsce i na forum międzynarodowym.

3. Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Jako główne osiągnięcie naukowe p.t. *Semantyka angielskich partykuł oraz polskich prefiksów czasownikowych* dr Ewa Konieczna zgłosiła cztery prace, w tym trzy opublikowane artykuły i jeden przyjęty do druku oraz monografię, oprócz trzech artykułów w recenzji lub w druku oraz 12 wystąpień konferencyjnych, niedostępnych do recenzji. Główne tezy, analiza i interpretacja znalazły się w prezentowanej publikacji książkowej, więc ze względów praktycznych i porządkowych do niej będę się głównie odnosić wskazując na wybrane części dyskusji.

Monografia Habilitantki p.t. *Verticality as an experiential basis for non-spatial relationships in English and Polish: the principled polysemy model - A case study of verbal particles and prefixes* Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego 2020 zawarta jest w trzech głównych rozdziałach poprzedzonych wstępem, oraz zakończone wnioskami, indeksem nazwisk oraz tematów oraz spisem literatury cytowanej. Praca liczy 398 stron łącznie z indeksami oraz aneksami i składa się ze wstępu, rozdziału pierwszego *The role of conceptual mechanisms in the construal of space*, rozdziału drugiego *Non-spatial meaning extensions of the English particles up, down, over, under and on*, rozdziału trzeciego omawiającego *Non-spatial extensions of the Polish prefixes nad-, pod-, na-, w-, wz- and z-* oraz krótkiego rozdziału kończącego rozprawę wnioskami z przeprowadzonej analizy.

Wybór tematu badań przez Autorkę nie jest przypadkowy. Należy się tu w pełni zgodzić, iż kwestia *wertykalności* w ewolucji człowieka, a więc fakt, że człowiek w swoim rozwoju zmienił zasadniczo jej przebieg działając w pozycji pionowej i do dziś wertykalność jest jednym z definicyjnych atrybutów człowieka, wskazuje także na wagę tego pojęcia i relacji w systemie kognitywnym i językowym ludzi.

Głównym celem badawczym rozprawy jest językowa analiza porównawcza angielskich partykuł i polskich przedrostków, kodujących główne znaczenia przestrzenne, zaś punktem ciężkości rozprawy są ich nie-przestrzenne rozszerzenia. Tematyka konstrukcji przestrzennych jest wszechobecna w językoznawstwie kognitywnym od dekad, zarówno w kontekście dynamiki znaczeń językowych, jak również w ujęciach problematyki znaczeń przenośnych, szczególnie metafory. Dane językowe, którymi posługuje się Autorka tworzą imponujący zbiór i zawierają materiały z różnych źródeł. Są to zarówno materiały korpusowe angielskiego British National Corpus, jak i dostępne korpusy języka polskiego PWN i NKJP, słowniki frazeologiczne, etymologiczne, słowniki jedno i dwujęzyczne, a nawet wybór tekstów staropolskich czy polskie piętnasto- i szesnastowieczne wyimki z ksiąg sądowych. Autorka stworzyła także zbiór korpusowy zbudowany z materiałów autorskich, którymi się posługuje w pracy.

Krótki wstęp wprowadza omówienie zjawiska polisemii wskazując na dość nikłą popularność modelu *Principled Polysemy* Tylera i Evansa (2003), który Autorka stosuje jako podstawowy model polisemii w swojej rozprawie. Cytując preferencje Langackera co do modelu języka zakładającego kategoryzację dynamiczną (str. 18), wynikającą z kontekstu, widzi w podejściu innych badaczy (m.in. Lakoff 1987) niespójność polegającą na zaniedbywaniu kontekstu. Wydaje się to być może pewnym niedocenieniem modelu podstawowego, z którego zresztą ani Tyler ani Evans nie rezygnują, a w którym główną rolę odgrywają *konceptualizacje*. Konceptualizacje to przecież takie struktury mentalne, które w modelach kognitywnych zakładają obecność znaczeń *skonwencjonalizowanych* uzusem (*usage-based*) czyli z jednej strony opartych o wspólne dla społeczności użycie znaczeń językowych, które jednak w różnych kontekstach, modułują dynamicznie znaczenia prototypowe, odbiegając od nich. Moim zdaniem, modele dynamiczne, a do takich zaliczałabym modele Lakoffa (1987), na przykład w odniesieniu do konfrontowania systemów językowych (*commensurability*) są modelami kontekstowymi, choć może w szerszym rozumieniu tego terminu. Zasadniczą bowiem cechą konceptualizacji wydaje się bowiem właśnie jej dynamiczny, kontekstowy, charakter. Natomiast z drugiej strony, bez szcążkowego choćby wymiaru semantycznego wspólnego dla interlokutorów, czyli proto-scenariusza, czyli defaultowego prototypu, w którym zdarzenie jest konstruowane (*event construal*) oraz konwencjonalnych ram odniesienia ICM, porozumiewanie się członków danej społeczności językowej byłoby nieskuteczne.

Nie oznacza to naturalnie, co być może Autorka przyjmuje implicytnie, przyjęcie takich podejść kognitywnych, które postulują w pełni *monosemiczny* model polisemii (zob. Lewandowska-Tomaszczyk "Polysemy, prototypes, and radial categories". In: *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*. Ed. Dirk Geeraerts & Hubert Cuyckens. 2007. Oxford: Oxford University Press. 139-169), choć Autorka nie posługuje się terminem monosemii jako jednego z możliwych modeli. Implikuje raczej, jak już wyżej wspomniałam, rozumienie prototypu w sensie defaultowym, jak ma to miejsce w różnych odmianach kognitywistyki, a u Langackera objawia się przez przyjęcie definicji eksplicytnie dynamicznych znaczeń leksykalnych jako *sieci powiązań między pojęciami (network of senses)*. Moim zdaniem polisemia kontekstowa jest więc wbudowana niejako w modele kognitywne w ogóle, a jej konkretne zastosowania w *danych kontekstach* pozostają naturalnie otwarte dla dalszych badań.

Rozdział pierwszy *The role of conceptual mechanisms in the construal of space* składa się z obszernego omówienia pojęcia znaczenia w językoznawstwie kognitywnym, oraz modelu *Principled Polysemy*, na którym Autorka opiera swoje badania. Autorka bardzo sprawnie interpretuje pojęcia ucieleśnienia wraz z omówieniem konceptualizacji pojęcia pionowości, centralnego pojęcia w recenzowanym studium. Przechodzi do kompetentnej interpretacji konstrukcji relacji przestrzennych wraz z omówieniem głównych jej parametrów schematyczności, ogniskowania, wyróżnienia, perspektywy, jak również prezentacji zjawisk zachodzących w przestrzeni pomiędzy przyimkami, partykułami czasownikowymi oraz przedrostkami, wraz z podjęciem problematyki aspektu gramatycznego i ich interpretacji semantycznych.

Pozwolę sobie przyjąć postawę polemiczną w odniesieniu do krytyki pewnych braków w modelu kognitywistycznym Langackera, które dr Konieczna prezentuje w odniesieniu do pojęcia *dynamiki sił*, kluczowego dla interpretacji niektórych z omawianych przez Autorkę ekstensji semantycznych badanych form (1.5.5. Force-dynamics str. 92 i inne). Na str. 96 Autorka stwierdza: *As already stated at the beginning of this section, Langacker (1991, 2008) does not include force-dynamics in his discussion of construal operations. However, according to Croft and Cruse (2004: 63), the force-dynamics model is a type of construal, subsumed under Constitution/Gestalt, which stands for conceptualisation of the structure of entities involved in the*

scene (podkreślenie moje). Moim zdaniem stwierdzenie to zawiera pewne uproszczenie i nie łączy konstruowania sceny i zdarzenia z *modelem łańcucha działań* (*action chain*), modelem sceny oraz modelem kuli bilardowej, zaprezentowanych w Langacker (1991) oraz tak często przez Autora, a także w dalszych częściach przez dr Konieczną przywoływanych. Każdy model ruchu czy przyczynowości, fizycznej czy mentalnej, który Langacker i inni przywołują, zawiera czynnik przepływu energii, najlepiej uwidoczniiony w procesach czasownikowych *transitivity* (*przechodniości* – o różnym natężeniu), która nie jest niczym innym jak właśnie przepływem energii.

Autorka zresztą, jak wspomniałam, korzysta z langackerowskiego modelu kuli bilardowej w interpretacji omawianych przez siebie kategorii przyimkowych, partykułowych oraz kategorii przedrostków (np. str. 154 i dalsze), które pozwolę sobie tu m.in. zacytować: *The construal of the scene by means of the verb punch can be explained by the archetype of a billiard ball model (Langacker 1991) as well as the IDEAS ARE OBJECTS metaphor. In the billiard ball model a chain of action is comparable to perceiving the course of a billiard ball. The ball is set in motion by absorbing the energy received from the player's cue and in bouncing against another ball, it transfers its energy onto this ball (which in turn may come into contact with another ball until the energy is exhausted). By analogy, intellectual energy encapsulated in the idea dating back to Cicero is transferred to a collection of ideas, i.e. the speech, adding impact to it – this is what the verb punch conceptualises.*

Rozdział drugi rozprawy *Non-spatial meaning extensions of the English particles up, down, over, under and on* obejmuje omówienie i analizę nie-przestrzennych użyć wymienionych partykuł angielskich w kontekście prymarnej *protosceny*, poprzez analizę ich właściwości funkcjonalnych, jak również cech dystrybucyjnych i ilościowych w kolejności przedstawionej w tytule rozdziału. Jest to wyczerpujące studium, oparte na szerokim materiale językowym, które otwiera dalsze możliwości interpretacyjne poszczególnych typów i kategorii badanych konstrukcji. W interesującej dyskusji partykuł widziałabym także miejsce na zwrócenie uwagi na interesujące przykłady użyć, w których znaczenia prototypowe antonimiczne takie jak *up* i *down* są postrzegane w warstwie doświadczeniowej jako pojęcia bliskoznaczne *to close up* $\approx$ *to close down*. Tematykę tę podjęła Susan Lindner w pracy 1982. *What goes up doesn't necessarily come down: The ins and outs of opposites. (Papers from the Eighteenth*

Regional Meeting, Chicago Linguistic. Society, 305-323) Konteksty, w których takie użycia występują warto byłoby poddać ściślejszym badaniom psycholingwistycznym oraz interpretacyjnym. Dr Konieczna zwraca uwagę na przykład na użycia *down*, ale raczej w kontekstach procesów, które nazywam *polisemią antonimiczną*, gdy taka sama forma może wskazywać w niektórych kontekstach zwyczajowo na nacechowanie negatywne, lecz w innych używana jest w sensie pozytywnym. W innych użyciach polisemia antonimiczna może objawiać się poprzez obecność odmiennych *wymiarów* kontrastowych lub *przeciwieństw* poprzez identyczną formę (por. ang. *to weather* w dwóch przeciwstawnych sensach).

Rozdział trzeci rozprawy *Non-spatial extensions of the Polish prefixes nad-, pod-, na-, w-, wz- and z-* omawia nie-przestrzenne ekstensje wymienionych w tytule partykuł oraz kończy się analizą przypadków marginalnych. Rozdział jest obszerny i ogranicza się do omawiania i interpretacji semantycznej przyrostków oraz będących ich źródłem przyimków oznaczających pozycję lub ruch pionowy w języku polskim. Struktura opisu omawianych procesów łączy obydwie rozdziały analityczne (2 i 3), więc faktycznie odnosi się zarówno do nie-przestrzennych jak również – prymarnych – przestrzennych, schematycznie zarysowanych, kontekstów ich użycia w postaci proto-scen, od których analiza się każdorazowo rozpoczyna. Trafne są interpretacje Autorki, szczególnie właśnie w odniesieniu do omówienia i zanotowania czynników kontekstowych takich jak np. aspekt społeczny w przypadku *nad-* w czasowniku np. *nadchodzi*, gdzie można się doszukiwać agensa w postaci kogoś o wyższej, silniejszej, itd. pozycji, górującej nad użytkownikiem języka wypowiadającym taką frazę - *those who are socially superior occupy places of honour, such as VIP boxes or parade stands, towering over common people.* (str. 272)

W częściach analitycznych rozdziałów drugiego i trzeciego, skupiających się na badanych znaczeniach w języku angielskim (rozdział 2) oraz w języku polskim (rozdział 3) Autorka wręcz modelowo przeprowadza analizę poszczególnych znaczeń od prymarnych proto-scen badanych partykuł angielskich i kolejno przedrostków polskich do podstawowych zagadnień do szczegółowych typów scenariuszy ich rozszerzeń.

Wśród kwestii dość dyskusyjnych dotyczących całej rozprawy należałoby jednak wspomnieć brak części czy rozdziału wprowadzającego podstawy i kryteria językowej analizy kontrastywnej zarówno w lingwistyce kognitywnej w ogóle jak również na użytek niniejszej rozprawy, tym bardziej, że rozdział końcowy jest dość krótki i nie wprowadza podsumowania wszystkich kryteriów natury kontrastywnej w oglądzie całościowym. Byłoby to wskazane tym bardziej, że zaprezentowane studium jest w pełnym zamierzeniu Autorki analizą kontrastywną (*contrastive analysis*) i wprowadza takie porównania w konkluzjach prezentowanych poszczególnych analiz oraz je praktykuje w każdej z części, porównując analizowane materiały języka angielskiego i polskiego. Szczególnie w aspekcie analitycznego charakteru języka angielskiego oraz syntetycznego w języku polskim porównanie takie jest kwestią złożoną i nieodmiennie prowadzi do *re-konceptualizacji znaczeń*, jak te procesy w swoich pracach nazywam. Bez takiego przygotowania podstaw porównawczych, monografia może być odczytywana jako dwa równoległe, nie w pełni powiązane, studia językowe.

Zwracam także uwagę na pewną ostrożność, z jaką należy traktować dane frekwencyjne przy wszelkiego typu porównaniach. Są one znaczące tak długo jak generowane są z korpusów w paralelnych lub w pełni porównywalnych z materiałami zrównoważonymi pod względem typu, treści i wielkości. W innych przypadkach, wyniki porównania danych ilościowych mogą być znaczące głównie wewnątrz danego typu tekstu czy zbiorów tekstowych.

Pracę kończą wspomniane wnioski z wykonanych analiz oraz obszerny spis literatury cytowanej, wraz z listą liczego zestawu reprezentacji przyjętych w językoznawstwie kognitywnym schematów, grafów i tabel, ułatwiających śledzenie wywodu, oraz przydatnym indeksem kluczowych terminów oraz indeksem nazwisk autorów.

Mimo jednak obszernej listy przywołanych prac, brak w bibliografii mim zdaniem pewnych odniesień do relewantnych prac rozwijających modele polisemii np. B. Nerlich, J. Zlateva, innych prac D. Tuggy'ego niż cytowana w rozprawie pozycja, R. Schulze, D. Geeraertsa, D. C. Bennetta, czy obszernego tomu zbiorowego H. Cuyckensa i B. Zawady *Polysemy in Cognitive Linguistics*. Pewne przeoczenia co do typologii polisemii (np. takie, w których

analizowane są przypadki polisemii antonimicznej (por przywołany artykuł Lewandowska-Tomaszczyk 2007) wynikają jak sądzę, właśnie z tych braków.

Powyższe uwagi nie zmieniają jednak mojej zasadniczo pozytywnej opinii o całości badań i ich interpretacji zaprezentowanych w głównym osiągnięciu badawczym. Autorka nie tylko zastosowała model *Principled Polysemy*, lecz także zaproponowała jego udoskonalenie w wielu obszarach, szczególnie w odniesieniu do pojęcia i stosowania pojęcia *kontekstu* w semantycznych technikach badawczych. Włączenie do kontekstu elementu funkcjonalnego i jego odmian, doświadczeniowego oraz wymiarów społecznych, a także pewnych elementów emotywnych i aksjologicznych, wzbogacają warsztat analityczny, który z powodzeniem może być wykorzystywany przez kolejnych badaczy.

Ogólnie chcę stwierdzić, że zaprezentowany przez dr Konieczną cykl tematyczny, którego główne zasady przedstawione są w pełni praktykowane w prezentowanej publikacji książkowej jest udanym studium zastosowania i rozszerzenia teorii kognitywnych do analizy materiału zgromadzonego z różnych źródeł językowych, zarówno autentycznego języka w postaci korpusów, jak również obszernego materiału leksykograficznego. Rozprawa ta ma więc w mojej opinii potencjał do pełnego zaistnienia w akademickim kontekście międzynarodowym. Mimo więc pewnych braków w literaturze cytowanej oraz różnic w interpretacji teorii kognitywnych, należy stwierdzić, że główne osiągnięcie naukowe zaprezentowane przez dr Ewę Konieczną spełnia warunki postawione osiągnięciom habilitacyjnym do postawienia wniosku o przyznanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie *nauk humanistycznych*, dyscyplinie *językoznawstwo*.

4. Ocena działalności organizacyjnej

Dr Ewa Konieczna jest aktywna w swoich działaniach organizacyjnych. Sprawowała funkcję kierownika Zakładu Językoznawstwa Teoretycznego i Historii Języka Uniwersytetu Rzeszowskiego przez dwa lata, była członkiem Rady Wydziału Filologicznego, zaś w obecnej kadencji sprawuje funkcję członka Rady Instytutu Neofilologii.

Dr Konieczna zainicjowała także organizację cyklicznej konferencji *Culture and Cognition in Language*. Przez dwa lata była dr Konieczna członkiem Komisji do Spraw Jakości Kształcenia, gdzie zajmowała się programem kształcenia oraz jakością jego realizacji.

5. Ocena działalności dydaktycznej

Dr Ewa Konieczna ma duże doświadczenia dydaktyczne, które zdobywała na stanowisku asystenta w Uniwersytecie Rzeszowskim oraz w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie oraz na stanowisku nauczyciela (mianowanego) języka angielskiego, będąc zatrudnioną w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Rzeszowie, następnie zaś w podobnej instytucji w Radomiu oraz w Przeworsku w latach 1995-2008. Przez następne trzy lata sprawowała także funkcję opiekuna naukowo-dydaktycznego NKJO w Przeworsku z ramienia Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Zajęcia dydaktyczne, które prowadziła dr Konieczna obejmują zarówno wykłady z gramatyki języka angielskiego, jak również zajęcia praktyczne oraz seminaria licencjackie i magisterskie, wypromowała także ponad dwudziestu magistrów oraz kilkudziesięciu licencjatów. Recenzowała także ponad dwieście prac dyplomowych, zaś praca dydaktyczna dr Koniecznej była wysoko oceniana w ankietach studenckich.

Z publikacji o nachyleniu dydaktycznym, należy także wspomnieć, iż jest także autorką rozdziału na temat morfologii w skrypcie oraz była aktywnie zaangażowana w prowadzenie warsztatów dla studentów w czasie konferencji w Rzeszowie w 2019 roku, której była współorganizatorem.

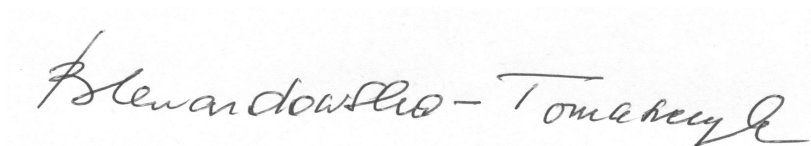
6. Działania popularyzujące naukę

Dr Ewa Konieczna jest autorką kilku tekstów o charakterze popularno-naukowym w piśmie wydawanym przez Uniwersytet Rzeszowski. Artykuły te w przystępny sposób wyjaśniają

terminy i zjawiska językowe, co należy podkreślić w aktywności dr Koniecznej przyczyniającej się do popularyzacji rozumienia natury języka wśród studentów oraz badaczy z innych obszarów nauki.

7. Wniosek końcowy

Konkludując ocenę poszczególnych elementów dorobku naukowego i akademickiego dr Ewy Koniecznej, stwierdzam, iż mimo pewnych zaprezentowanych wyżej uwag o charakterze krytycznym lub polemicznym, zgodnie ustawą o szkolnictwie wyższym i nauce z 2018 r. DZ.U.2018 poz. 1669, w sprawie oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, iż przedstawione osiągnięcia naukowe oraz recenzowany dorobek naukowy dr Ewy Koniecznej, stanowią twórczy wkład w naukę polską i światową oraz spełniają warunki do postawienia wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, dyscyplinie językoznawstwo.

Prof. dr hab. Barbara Lewandowska-Tomaszczyk

23.06.2021 r.